

РЕШЕНИЕ

№ 21749

гр. София, 30.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5483** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на „ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № ЗД-62/18.04.2024г. на главния секретар на Министерство на околната среда и водите /МОСВ/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Посочва, че решението само привидно е благоприятен за него акт, тъй като според диспозитива му се предоставя пълен достъп до търсената информация, но по същество задълженият субект е предоставил само 4 броя заповеди, попадащи в обхвата на т.1 от заявлението, а по останалите две точки не е предоставил никаква информация, нито е посочил основание за отказ за предоставяне. Намира за безспорно, че търсената информация представлява обществена такава, както и че ответникът е задължен субект по см. на чл.3 ЗДОИ, съответно дължи предоставянето ѝ като в случай на отказ следва да посочи основания за това. Липсата на мотиви в тази насока, според жалбоподателя представлява неправилно приложение на материалния закон. В случай на липса на надделяващ обществен интерес административният орган също следвало да изложи съображения, което той не сторил. Освен това решението противоречало и на чл.35, ал.3 ЗДОИ, тъй като с него били определени разходи за

получаване на информацията, а тя била предоставена по електронен път, в който случай такива не се дължат. Предоставената информация била и непълна, тъй като жалбоподателят установил още заповеди от вида на предоставените.

В съдебно заседание така направеното искане за отмяна на оспорения отказ се поддържа чрез прокуриста на дружеството С., която претендира и присъждане на направените по производството разноски.

Ответникът по оспорването чрез юрк.П. в съдебно заседание моли жалбата да бъде оставена без разглеждане поради липса на правен интерес, тъй като оспореният акт е благоприятен за жалбоподателя и с него е предоставена цялата налична информация. Издаването на процесното решение се предхождало от проверка и съответно предоставяне на информация от специализираните дирекции като цялата налична установена информация била предоставена на жалбоподателя. От друга страна, ако жалбоподателят разполагал със заповед, различна от предоставените му, то той отново нямал правен интерес от оспорването, тъй като вече разполагал с търсената информация. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят на 03.04.2024г. е подал по електронен път чрез Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/ заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх.№ ЗДОИД-24/03.04.2024г. Със заявлението поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация: 1. Копия от всички заповеди, издадени през 2021г. и 2022г., вкл. техни изменения и допълнения /ако има такива/ за възлагане на проверки, извършвани от МОСВ, във връзка с дейността на организациите по оползотворяване на отпадъци от опаковки; 2. Копия от всички заповеди, издадени през 2021г. и 2022г., вкл. техните изменения и допълнения /ако има такива/, за извършване на проверки от РИОСВ по възлагане от страна на МОСВ, във връзка с дейността по оползотворяване на отпадъци от опаковки; 3. Копия от всички доклади или други крайни актове за резултатите от проверките, извършени в изпълнение на заповедите по т.1 и т.2. В заявлението са мотивирани съображения за наличие на надделяващ обществен интерес като е посочено, че липсата на информация относно резултатите от извършвания контрол създава предпоставки за произвол и лишава гражданското общество от възможността да осъществява контрол върху дейността на административните органи. Като предпочитана форма за предоставяне на достъп е посочено „на технически носител /флаш памет/ или по електронен път чрез ССЕВ.

Във връзка с постъпилото заявление е изготвена писмена справка, при която са установени общо четири заповеди за осъществявана контролна дейност, а именно Заповед № РД-1013/08.11.2021г., Заповед № РД-1024/10.11.2021г., Заповед № РД-463/03.06.2022г. и Заповед № РД-472/08.06.2022г., които са предоставени на заявителя и жалбоподател в настоящото производство, с Решение № ЗД-62/18.04.2024г. Със същото е прието, че заявената информация е информация за околната среда по см. на чл.19, т.2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ относно фактори по чл.5 ЗООС, в частност отпадъци като едновременно с това е

обществена информация по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Посочено е, че осъществяваната контролна дейност, вкл. възлагането на проверки по отношение на организациите за оползотворяване на отпадъци от опаковки не се ограничава до издадените заповеди от министъра на околната среда и водите, тъй като РИОСВ извършват ежегодни проверки, вкл. на подизпълнителите на тези организации и без да са възложени с нарочна заповед. Проверките се извършват от МОСВ чрез РИОСВ като екипите, участващи в проверките могат да включват експерти не само от МОСВ, но и от различни РИОСВ. Резултатите от извършените проверки се обективират в заповедите по чл.59, ал.2 и ал.3 ЗУО и решенията по чл.91 ЗУО на министъра на околната среда и водите, касаещи организациите за оползотворяване на отпадъци от опаковки, които представляват крайните актове и са публично достъпни на интернет страницата на МОСВ. Във връзка с това е прието, че на основание чл.28, ал.2 ЗДОИ следва да бъде предоставен пълен достъп на заявителя до поисканата от него информация като страните не спорят, че на жалбоподателя са предоставени копия от посочените в справката 4 броя заповеди, приети като доказателства по делото.

Оспореното решение е подписано от главния секретар на МОСВ на основание Заповед № РД-292/10.04.2024г. на министъра на околната среда и водите, с която са му възложени различни функции и изпълнението на конкретни правомощия, в т.ч. да се произнася по заявления по ЗДОИ като предоставя или отказва предоставянето на достъп до обществена информация – т.28 от заповедта. Обжалваното решение е съобщено на заявителя чрез ССЕВ на 19.04.2024г., а жалбата срещу него е подадена по електронен път на 29.04.2024г.

На основание представените с жалбата доклади от извършена проверка, разпоредена със Заповед № 371/30.09.2022г. /която е извън предоставените по заявлението/ и заповеди за определяне на продуктови такси, съдът приема за доказано твърдението на жалбоподателя, че задълженият субект макар да е постановил предоставяне на пълен достъп до търсената информация, по същество е ограничил предоставената информация до посочените четири броя заповеди като не е предоставил никаква информация по т.3 от заявлението, макар такава да е създадена и да се съхранява в МОСВ, във връзка с упражняване на неговите правомощия. С оглед това решението по заявлението на жалбоподателя се явява привидно благоприятен акт като по същество включва мълчалив отказ /частичен/ по заявление вх.№ ЗДОИД-24/03.04.2024г.

При така установеното съдът приема, че жалбата е допустима - подадена срещу подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според разпоредбата на чл.19, ал.2, т.4 от Закона за администрацията, министрите са централни органи на изпълнителната власт, съответно министърът на околната среда и водите е задължен субект по см. на

чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална - информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение - когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи - чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

В настоящия случай търсената от заявителя информация има характера на обществена такава, тъй като е пряко свързана с осъществяваната от МОСВ контролна дейност въз основа на разписаните в ЗООС и ЗУО правомощия и изпълнява целта, регламентирана в чл.2, ал.1 ЗДОИ, а именно ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект.

Предвид това за ответника, комуто правомощията за това са предоставени с посочената по-горе заповед, е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по него по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано писмено решение за това, вкл. да изложи съображения за отсъствието на надделяващ обществен интерес, ако приема, че е налице това основание за отказ

/чл.37, ал.1, т.1 вр. чл.13, ал.2 ЗДОИ/ по отношение на информацията по т.3 от заявлението.

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация в пълен обем, макар да е обективирал волеизявление за това, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника в законово определения срок формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ в частта на заявлението по т.3 и частично по т.1 и т.2 от него, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма - писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, имплицитно съдържащ се в Решение № ЗД-62/18.04.2024г. на главния секретар на Министерство на околната среда и водите, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне на достъп - пълен или частичен, до търсената обществена информация, при спазване на законовите ограничения, за което да уведоми писмено заявителя.

Основателна, при този изход на спора, е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Такива са доказани в размер на 50 лева за внесената държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация на главния секретар на Министерство на околната среда и водите по подаденото от жалбоподателя заявление вх.№ ЗДОИД-24/03.04.2024г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за произнасяне с изричен акт по подаденото от „ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД заявление за достъп до обществена информация вх.№ ЗДОИД-24/03.04.2024г. в частта, по която липсва произнасяне, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на „ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

